

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Богуслаєв Вячеслав Олександрович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити:

1) на відповідність частині першій статті 8, частині третій статті 22, частинам четвертій, п'ятій, шостій статті 41, частині першій статті 58 Конституції України (конституційність) приписи пункту 1-1 частини першої статті 4 Закону України „Про санкції“ від 14 серпня 2014 року № 1644–VII (далі – Закон № 1644), в якому визначено, що одним із видів санкцій згідно з цим Законом є „стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними“;

2) на відповідність частині першій статті 8 Конституції України (конституційність) приписи абзацу першого частини першої статті 5-1 Закону № 1644, згідно з яким: «Санкція, передбачена пунктом 1-1 частини першої статті 4 цього Закону, має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування) вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі до резидентів у розумінні Закону України „Про основні засади примусового вилучення в Україні об'єктів права власності Російської Федерації та її резидентів“»;

3) на відповідність частині першій статті 55 Конституції України (конституційність) приписи:

– частини другої статті 5-1 Закону № 1644, якими визначено: „За наявності підстав та умов, зазначених у частині першій цієї статті, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, звертається до Вищого антикорупційного суду з позовною заявою про застосування до відповідної фізичної або юридичної особи санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 цього Закону (далі – Заява), у порядку, визначеному Кодексом адміністративного судочинства України“;

– абзацу тринадцятого частини восьмої статті 283-1 Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV (далі – КАС України), відповідно до якого: „Постанова Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду набирає законної сили негайно після її проголошення та не підлягає оскарженню в касаційному порядку“.

На думку Богуслаєва В.О., оспорювані приписи Закону № 1644 не відповідають принципу юридичної визначеності, який є складовою конституційно встановленого принципу верховенства права (правовладдя), порушують право приватної власності заявника, звужують зміст цього права, суперечать принципу незворотності дії закону в часі, а також порушують право автора клопотання на судовий захист. Богуслаєв В.О. вважає, що оспорюваний припис КАС України не відповідає частині першій статті 55 Конституції України, оскільки позбавляє його права на касаційне оскарження ухвалених у його справі судових рішень.